Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 23. Warszawa, dnia 14 sierpnia 1930 r. Rok XII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Organizacja władz.

428.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 lipca 1930 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1930 r. w sprawie nowego podziału obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1930 r. w sprawie nowego podziału obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 418) postanawiam co następuje:

§ 1.

Likwidację Dyrekcji Ceł w Wilnie porucza się Dyrekcji Ceł w Warszawie.

W związku z tem wszelkie dotychczas niezałatwione sprawy, należące do kompetencji Dyrekcji Ceł w Wilnie, podlegają wykonaniu bezpośrednio przez Dyrekcję Ceł w Warszawie.

§ 2.

Podział urzędów (ekspozytur) celnych i punk-

tów przejściowych podległych pozostałym dyrekcjom ogłoszony zostanie oddzielnie.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski Nr. 177 z dnia z dnia 2 sierpnia 1930 roku, poz. 270).

Podatki bezpośrednie.

429.

KOMUNIKAT

Ministerstwa Skarbu w sprawie terminów płatności podatków bezpośrednich w m. sierpniu 1930.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w sierpniu r. b. płatne są następujące podatki:

1) do 15 sierpnia — państwowy podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w lipcu r. b. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji i przemysłowe I — V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) do 15 sierpnia — odroczona zaliczka na poczet podatku przemysłowego od obrotu za II-gi kwartał 1930 r. w wysokości 1/5 kwoty tegoż podatku, wymierzonego za rok 1929 — przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe nieprowadzące prawidłowych ksiąg handlowych oraz przez zajęcia przemysłowe;

3) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę w ciągu 7-miu dni po dokonaniu potrącenia;

4) do dnia 31 sierpnia — państwowy podatek od nieruchomości za II kwartał b. r.;

5) do dnia 31 sierpnia — podatek od lokali za III kwartał b. r.;

6) do dnia 31 sierpnia — państwowy podatek od placów budowlanych za III kwartał b. r.

Nadto w sierpniu płatne są zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.

430.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 lipca 1930

L. D. V. 9565/4/29.

w sprawie włączania do podstaw wymiaru podatku przemysłowego od obrotu wynagrodzeń, pobieranych przez lekarzy pracujących w kasach chorych.

Do

Izby Skarbowej w Kielcach.

Zwraca się załączniki sprawozdania z dnia 2 grudnia 1929 r. N. W. II. 32639/2 z tem, że Ministerstwo Skarbu nie podziela wyrażonych przez Izbę Skarbową zapatrywań na kwestję włączania do podstaw wymiaru podatku przemysłowego od obrotu wynagrodzeń, pobieranych przez lekarzy pracujących w kasach chorych, przyczem powołanie się Izby Skarbowej na analogję pomiędzy opisanym w sprawozdaniu stanem faktycznym, a stanem przewidzianym w reskrypcie Ministerstwa Skarbu z dnia 25.VII. 1927 r. L. DPO. 3756/III uznać należy za chybione, a to z następujących względów:

Podłożem do wydania wspomnianego reskryptu były przeprowadzone na skutek memorjału Głównego Zarządu Związku Lekarzy dochodzenia które, poza przytoczonemi w reskrypcie okolicznościami, wykazały, że żadna z kas chorych na obszarze Województwa Śląskiego, jak również byłego zaboru pruskiego, odnośnie którego należy zauważyć, że istniejący na tym terenie stan rzeczy nie był przez koła lekarskie kwestjonowany, nie uznaje lekarzy, którzy na mocy umowy spełniają na jej rachunek opiekę nad chorymi członkami tych kas, za urzędników w rozumieniu statutów kas chorych i nie opłaca w drodze potrącenia podatku dochodowego od wypłacanych im z tytułu spełnianej opieki lekarskiej zarobków. Poza tem lekarze ci w odróżnieniu do lekarzy kas chorych na pozostałym terenie Rzplitej przyjmują członków kas chorych nie w lokalach kas, lecz w mieszkaniach prywatnych uniezależniając się w ten sposób całkowicie.

Te względy mając na uwadze, Ministerstwo Skarbu uznało, że wynagrodzenia lekarzy praktykujących w kasach chorych na terenie Górnego Śląska względnie b. zaboru pruskiego mają charakter zarobków, osiąganych z wykonywania praktyki lekarskiej (art. 1 lit. b. ust. o państw. pod. przemysł.) i podlegają opodatkowaniu w/g. art. 5, p. 9 powołanej ustawy, tudzież podlegają podatkowi dochodowemu w/g. postanowień art. 17 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 411 z r. 1925).

Biorąc powyższe pod uwagę oraz zważywszy, że w odróżnieniu od stanu istniejącego na terenie b. dzielnicy pruskiej personel lekarski kas chorych na pozostałym obszarze Państwa z reguły traktowany jest narówni z personelem administracyjnym kas chorych, tak pod względem praw jak i obowiązków, że od wypłaconych lekarzom poborów potrącany jest podatek dochodowy w/g dzia-

łu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, że na mocy art. 3, rozp. Prezydenta Rzplitej z dn. 24.XI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) personel lekarski zaliczony jest do pracowników umysłowych i podlega obowiązkowi ubezpieczenia narówni z innemi pracownikami, że podniesiony przez Izbę Skarbową fakt zmienności uposażenia w zależności od ilości przepracowanych godzin i t. d. niema dla sprawy zasadniczego znaczenia, Ministerstwo Skarbu poleca zaniechać włączania do podstaw wymiaru omawianych wynagrodzeń, wniesione zaś przez lekarzy odwołania od wymiarów podatku przemysłowego od obrotu za 1928 poleca bezzwłocznie rozpatrzeć zgodnie z wyjaśnieniami niniejszego zarządzenia.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

— — — — — — — — — — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 9565/4/29

Warszawa, dnia 31 lipca 1930 r.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Udziela się do wiadomości i stosowania.

(—) *P. Michalski.*
Zastępca Dyrektora Departamentu.

Opłaty stemplowe.

431.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

288. (art. 139). Deklaracja — w formie aktu notarjalnego lub sądowego albo w formie dokumentu, notarjalnie lub sądownie uwierzytelnionego — na mocy której osoba A zobowiązuje się utrzymywać osobę B w czasie odbywania studjów, podlega opłacie stemplowej w wysokości 3 zł, przewidzianej w art. 139 u. o. s., a nie podlega opłacie, przewidzianej w art. 114 u. o. s.

Jakkolwiek bowiem według dosłownego brzmienia deklaracji wystawca zobowiązuje się utrzymywać studenta, to jednak student nie ma bezpośredniego interesu w uzyskaniu takiego dokumentu, lecz właściwym inicjatorem sporządzenia tego dokumentu jest szkoła, w której student ma odbywać studja i na której żądanie dokument zostaje sporządzony, względnie też — o ile studja mają być odbywane zagranicą — władza odnośnego państwa obcego. Gdy zaś osoba bezpośrednio zainteresowana t. j. szkoła, względnie państwo obce, nie nabywa z takiego dokumentu żadnych praw, a zyskuje jedynie materjał orjentacyjny dla swej decyzji, czy należy pewną osobę dopuścić do studjów, względnie zezwolić jej na pobyt, przeto należy uznać na mocy art. 6 u. o. s., że dokument ten nie należy do pism, wymienionych w art. 114 u. o. s. (L. D. V. 7151/6/30).

Przepisy celne.

432.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 maja 1930 r.

o częściowej zmianie przepisów wykonawczych do rozporządzenia w sprawie zwrotu cła przy wywozie masła.

W związku z rozporządzeniem z dnia 20 września 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie masła (Dz. U. R. P. Nr. 71/1929 r. p. 539 i Nr. 74/1929, poz. 564) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie z dnia 16 listopada 1929 r. dotyczące przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dnia 20 września 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie masła („Monitor Polski" z dnia 27.XI.29 r. Nr. 273, poz. 629) ulega następującym częściowym zmianom:

1) w ustępie drugim paragrafu pierwszego w końcu po wyrazach „tych zaświadczeń („Monitor Polski" Nr. 247, p. 579)" winno być zdanie:
„uzupełnionem obwieszczeniem z dnia 28 maja 1930 r. („Monitor Polski" Nr. 164, poz. 249)",

2) w ustępie trzecim tegoż paragrafu pierwszego dodaje się w końcu, po wyrazach „bądź przez Izby Przemysłowo-Handlowe" zdanie:
„bądź też przez Izbę Handlową w Gdańsku",

3) w paragrafie drugim, po wyrazach „upoważnia się", zamiast zdania „wszystkie kolejowe i morskie urzędy celne, położone na obszarze politycznym Rzeczypospolitej Polskiej" winno być: „wszystkie kolejowe, morskie, oraz pocztowe urzędy celne, położone na polskim obszarze celnym.

Nadto urzędy celne drogowe: Bądecz, Czarnków, Dębno-Polskie, Dobrzec, Długie - Nowe, Jeziorki, Kopanica, Pawłów, Skoroszów, Słupia, Ujście i Zbarzewo, upoważnia się do dokonywania tylko odprawy celnej masła z tem, że wystawianie kwitów wywozowych na masło wywiezione przez te urzędy uskuteczniać będzie urząd celny w Poznaniu".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski Nr. 176 z dnia 1 sierpnia 1930 roku, poz. 269).

433.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 lipca 1930 r.

L. D. IV. 1295/3/30.

w sprawie wykonania polsko - rumuńskiej umowy handlowej i nawigacyjnej, podpisanej w Warszawie w dniu 23 czerwca 1930 r.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich urzędów celnych.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 7-go lipca 1930 r. wchodzą w życie z dniem 25 lipca 1930 r. postanowienia polsko-rumuńskiej umowy handlowej i nawigacyjnej, podpisanej w Warszawie w dniu 23 czerwca 1930 r.

Od dnia 25 lipca 1930 roku mają być zatem, na podstawie odpowiednio wystawionych i wizowanych świadectw pochodzenia, stosowane do towarów, pochodzących i przychodzących z Rumunji stawki celne, podane w załączonym wykazie.

1 załącznik.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Załącznik do L. D. IV. 1295/3/30.

Stawki celne przy wwozie do Polski.

Pozycja taryfy polskiej	Oznaczenie towaru	Cła wwozowe w złotych za 100 kg.
ex 1 p. 1-c	proso	3.—
ex 1 p. 2-a	soczewica	b. c.
1 p. 2-b	fasola	6.—
ex 5 p. 1-c	kapusta od 1 lipca do końca lutego	b. c.
ex 5 p. 1-e	cebula od 1 sierpnia do 31 grudnia	10.—
ex 5 p. 1-e	czosnek	15.—
ex 5 p. 5	kawony od 1 lipca do 31 sierpnia	15.—
ex 5 p. 6-a	pomidory od 5 lipca do 15 sierpnia . . . . . brutto	40.—
ex 5 p. 6-a	ogórki od 15 czerwca do 31 października . . . brutto	10.—
ex 5 p. 6-a	melony od 1 lipca do 31 sierpnia . . . . . brutto	100.—
do 5 p. 6	dodaje się następującą uwagę: kukurydza świeża w kolbach opłaca cło wwozowe przewidziane dla ziarn kukurydzanych w poz. 1.	
ex 6 p. 1	jabłka wszelkiego rodzaju: a) luzem i w naczyniach wszelkiego rodzaju powyżej 40 kg., z wyjątkiem jabłek opakowanych indywidualnie lub w oddzielnych rzędach od 1 sierpnia do 15 listopada . . . . . brutto	18.—
ex 6 p. 1	b) we wszelkiego rodzaju opakowaniu od 40—15 kg. oraz we wszelkiego rodzaju naczyniach ponad 40 kg., zawierających jabłka opakowane indywidualnie lub w oddzielnych rzędach od 1 sierpnia do 31 października . . . . brutto	55.—
	c) poniżej 15 kg. od 1 sierpnia do 31 października . . . . . . brutto	100.—
ex 6 p. 2	gruszki wszelkiego rodzaju: a) we wszelkiego rodzaju opakowaniu powyżej 15 kg. od 1 lipca do 15 września . . . brutto	30.—
	b) w opakowaniu 15 kg. lub mniej od 1 lipca do 15 września . . . brutto	150.—
	c) w jakimkolwiek opakowaniu od 16 września do 30 czerwca brutto . . .	150.—
ex 6 p.	śliwki wszelkiego rodzaju i renglody luzem lub we wszelkiego rodzaju opakowaniu . . . . brutto	12.45
	wiśnie i czereśnie we wszelkiego rodzaju opakowaniu b-tto	16.20
	morele we wszelkiego rodzaju opakowaniu do 1 stycznia 1934 r. . . . . . brutto	50.—
ex 6 p. 6	świeże winogrona: a) od 1 września do 30 listopada . . . . brutto	45.—
	b) od 1 do 31 sierpnia brutto	84.—
ex 7 p. 5	śliwki suszone: a) bez opakowania lub w opakowaniu powyżej 25 kg. . . . . . . brutto	34.40
	b) w opakowaniu od 25 do 10 kg. . . . brutto	68.80
ex 11 p. 1 i uwaga	orzechy . . . . . brutto	80.—
	orzechy bez łupinek brutto	o 25% więcej
ex 24 p. 2	konfitury: a) niehermetycznie opakowane powyżej 2 kg. — łącznie z wagą bezpośredniego opakowania .	300.—
ex 24 p. 5-b	sok owocowy niehermetycznie zapakowany — łącznie z wagą bezpośredniego opakowania	52.—
ex 24 p. 6	powidła ze śliwek bez cukru —łącznie z wagą bezpośredniego opakowania	35.—
ex 27 p. 1	wódka z winogron, zaopatrzona w świadectwa pochodzenia, wystawione przez	

Pozycja taryfy polskiej	Oznaczenie towaru	Cła wwozowe w złotych za 100 kg.
	rumuńskie Ministerstwo Rolnictwa:	
	a) w beczkach lub w beczułkach — łącznie z ich wagę	400.—
	b) w innych naczyniach — łącznie z wagą bezpośredniego opakowania .	533.—
28	wino gronowe:	
	ex p. 1. wino gronowe w beczkach, w butlach o pojemności 50 litr. lub więcej, zawierające do 15° włącznie alkoholu—łącznie z wagą beczek, butli	20.—
	ex p. 2a. wino gronowe w innych naczyniach niż butle z punktu 1-go, niemusujące, zawierające do 15° alkoholu włącznie — łącznie z wagą bezpośredniego opakowania	74.—
	ex p. 2b. musujące — łącznie z wagą butelek . .	310.—
ex 35 p. 1	ser owczy z t. zw. „Cascaval" zaopatrzony w świadectwa rumuńskiego Ministerstwa Rolnictwa	36.—
ex 35 p. 3	ser owczy t. zw. „branza de Braila", „branza de Burduf" i „branza de Putina" . . .	30.—
ex 39 p. 2	makuchy oleiste	b. c.
ex 62 p. 5-d	ziarna gorczycy	b. c.
ex 62 p. 5-e	ziarna dyni i słonecznika . .	3.25
ex 62 p. 5-f	nasiona konopne	1.30

(Monitor Polski z dnia 5 sierpnia 1930 roku Nr. 179).

434.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 lipca 1930 r.

L. D. IV. 6316/4/30

w sprawie książeczek z przepustkami granicznemi dla samochodów i motocykli.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz Urzędów Celnych.

Automobilklub Polski zawiadomił, że przyjmuje całkowitą odpowiedzialność wobec Skarbu Państwa za książeczki z przepustkami granicznemi wystawione przez następujące kluby automobilowe należące do Związku Międzynarodowego Klubów Automobilowych uznanych w Paryżu:

Automobilclub von Deutschland — Niemcy.
Automobile Club of America — Ameryka.
Oesterreichischer Automobil-Club—Austrja.
Royal Automobile Club de Belgique — Belgja.
Automovel Club de Brasil — Brazylja.
Automobile Club Royal de Bulgarie — Bułgarja.
Kongelig Dansk Automobil-Klub — Danja.
Royal Automobile Club d'Egypte — Egipt.
Eesti Auto-Klubi — Estonja.
Real Automovil Club de Espana — Hiszpanja.
Finlands Automobil Klubb — Finlandja.
Automobile Club de France — Francja.
Royal Automobile Club of Great Britain — Anglja.
Automobile et Touring Club de Grece — Grecja.
Kon. Nederlandsche Automobiel Club — Holandja.
Kiralji Magyar Automobil Club — Węgry.
Royal Irisch Automobil Club — Irlandja.
Reale Automobile Club d'Italia — Włochy.
Latvijas Automobilu un Aero Klubs — Łotwa.
Kongelig Norsk Automobilklub — Norwegja.
Automobilklub Polski — Polska.
Automovel Club de Portugal — Portugalja.
Automobil Club Regal Roman — Rumunja.
Automobile-Club du Royaume des Serbes, Croates i Slovenes — Jugosławja.
Kongliga Automobil Klubben — Szwecja.
Automobile Club de Suisse — Szwajcarja.
Autoklub Republiky Ceskoslovenske — Czechosłowacja.

Wobec powyższego poleca się uznawać książeczki z przepustkami granicznemi wystawione przez wyżej wymienione kluby.

Okólnik L. DC/9481/II/26 z dn. 12.X. 1926 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 26, poz. 301 z 1926 r.) oraz L. DC/11644/II/26 z dn. 2.XII. 1926 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 2, poz. 27 z 1927 r.) uchyla się.

Kierownik Departamentu:
(—) *B. Dębicki.*

Podatki konsumcyjne.

435.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 lipca 1930 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłaty skarbowej od soli jadalnej.

Na zasadzie postanowień §§ 9 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 roku o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117 poz. 1043) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłatę skarbową od 100 kg. wydobytej lub wyprodukowanej w kraju i wprowadzonej do obrotu soli jadalnej ustala się wwysokości:

a) od soli warzonej lub białej soli kamiennej . . . 13 zł. 50 gr.

b) od szarej soli kamiennej . 8 zł. 50 gr.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1930 roku.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 1 sierpnia 1930 r. Nr. 54, poz. 458).

Monopol Spirytusowy.

436.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 10
Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego

z dnia 1 sierpnia 1930 r.

w sprawie kontroli szkła w hutach, w związku z otrzymanemi zaliczkami od D. P. M. S.

Do
wszystkich Wydziałów D. P. M. S., Państwowych Wytwórni Wódek, P. Hurtowni i Izb Skarbowych, oraz Urzęd. Skarbowych Akcyz i Monopolów.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego przesyła w załączniku „Instrukcję dotyczącą sprawdzania magazynowanych w hutach butelek, na które D. P. M. S. zamierza udzielić zaliczkę oraz kontrolowania butelek, na które zaliczka została udzielona" i poleca wydać odpowiednie zarządzenia.

Wydział Gospodarczy Dyrekcji P. M. S. w porozumieniu z Izbami Skarbowemi i P. Wytwórniami Wódek powoła Komisje, przewidziane w p. 1 Instrukcji.

Opierając się na przepisach części I Instrukcji — Komisje sprawdzą w hutach szklanych wszystkie butelki, na które udzielone zostały dotychczas hutom zaliczki, w przyszłości zaś w analogiczny sposób należy sprawdzać te butelki, na które zaliczki mają być udzielone.

W odniesieniu do butelek, sprawdzonych przez Komisję, na które Dyrekcja P. M. S. udzieliła zaliczki znajduje zastosowanie część II Instrukcji.

Dyrektor:
(—) *G. Bukowiński.*

1 załącznik.

Załącznik do Okolnika Zewn. Nr. 10/Dyr.

INSTRUKCJA

dotycząca sprawdzania magazynowanych w hutach butelek, na które D. P. M. S. zamierza udzielić zaliczki oraz kontrolowania butelek, na które zaliczka została udzielona.

I. Sprawdzanie.

1) Sprawdzenia i ustalenia ilości butelek typu monopolowego, pod względem przydatności ich do użytku w P. Wytwórniach Wódek, zamagazynowanych w hucie szklanej, na które to butelki Dyrekcja P. M. S. zamierza udzielić zaliczki hucie, dokonywa Komisja w składzie:

jednego pracownika Wydziału Gospodarczego D. P. M. S. jako przewodniczącego oraz dwóch członków, z których jednego wyznaczy właściwa P. Wytwórnia Wódek z pośród pracowników tejże Wytwórni lub Hurtowni Państwowej i jednego urzędnika akcyzowego, wyznaczonego do tych czynności przez właściwy Urząd Akcyz i Monopolów.

2) Przed przystąpieniem do obliczenia ilości butelek, Komisja zbada stan zasieków, w których butelki złożono; w razie niemożności ustalenia ilości butelek drogą przeliczenia w rzędach poziowych i pionowych, jak również ilości rzędów wgłąb, Komisja, pod groźbą nieprzyjęcia wcale do obliczenia danego zasieku, winna zażądać od przedsiębiorcy należytego ustawienia zasieków tak, aby przeliczenie butelek mogło być dokonane.

3) Po sprawdzeniu stanu zasieków Komisja oblicza ogólną ilość ułożonych w nich butelek, drogą przemnożenia ilości butelek w rzędach poziomych i pionowych tudzież ilości rzędów.

4) W obliczonej, zgodnie z p. 3, ilości butelek Komisja ustala maksymalny odsetek tłuków i braków, posiłkując się i opierając zasadniczo na okólniku Dyrekcji P. M. S. z dn. 9.I 1926 r. L. 559/V — d (Warunki, którym powinny odpowiadać butelki, nabywane dla potrzeb P. M. S.).

Pomimo, że nie jest to ostateczny odbiór butelek, co nastąpi dopiero w P. Wytwórni Wódek, lecz tylko wstępne stwierdzenie ilości — Komisja winna stosować jaknajdalej idącą ostrożność. W tym celu, dla wypośrodkowania przeciętnego procentu braków i tłuków oraz ustalenia go dla całej ilości butelek, należy brać do badania butelki raczej z miejsc zawierających gorsze szkło, niż lepsze.

5) Badanie masy szklanej roztworem jodeozyny winno być dokonane bądź na miejscu, o ile warunki na to pozwalają, — t. zn. są odpowiednie przyrządy i chemikalja (jod-eozyna, eter siarkowy) i jeśli który z członków Komisji potrafi tego rodzaju próbę przeprowadzić — bądź w najbliższej P. Wytwórni Wódek.

6) O wynikach swych prac Komisja sporządzi krótki protokół w 2-ch egzemplarzach, w którym należy podać ilość butelek, złożoną w zasiekach oraz ilość uznaną przez Komisję za nadającą się do użytku w P. W. W. Do protokułu należy dołączyć szkicowy plan rozłożenia zasie-

ków na terenie huty, przyczem na każdym zasieku (na planie) należy umieścić napis w postaci ułamka, w którym licznik stanowić ma ilość butelek ułożonych, a mianownik — ilość butelek uznanych jako dobre.

Protokuł winien być podpisany przez wszystkich członków Komisji oraz właściciela huty lub odpowiedzialnego kierownika.

Jeden egzemplarz protokułu otrzymuje Wydział Gospodarczy D. P. M. S. drugi—ten urzędnik akcyzowy względnie pracownik monopolowy, któremu, w myśl p. 7, powierzony zostanie stały nadzór nad szkłem w hucie.

II. Kontrola.

7) Butelki, zamagazynowane w hutach, na które została już przez D. P. M. S. udzielona zaliczka, winny być kontrolowane możliwie jaknajczęściej, choćby co parę dni, bądź przez urzędnika Kontroli Skarbowej, wyznaczonego przez przewodniczącego Komisji w porozumieniu z Naczelnikiem właściwego Urzędu Akcyz i Monopolów, bądź przez pracownika P. M. S., wyznaczonego w porozumieniu z Kierownikiem właściwej Państwowej Wytwórni Wódek z pośród personelu Wytwórni lub najbliżej huty położonej P. Hurtowni. Do czynności tych winien być powoływany urzędnik akcyzowy lub pracownik P. M. S., który zamieszkuje najbliżej danej huty.

8) W razie, gdyby podczas kontroli (p. 7) zauważono jakiekolwiek zmiany w stanie zasieków, (zmiana rozmieszczenia zasieków), zmniejszenie ilości butelek, rzucające się w oczy zwiększenie tłuków lub t. p.), urzędnik Kontroli Skarbowej wzgl. pracownik P. M. S. winien niezwłocznie powiadomić Wydział Gospodarczy P. M. S., który wyda w tym względzie odpowiednie zarządzenia.

Przepisy uposażeniowe.

437.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 lipca 1930 r.

w sprawie djet reprezentacyjnych.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w/m.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 marca 1930 (Dz. U .R. P. Nr. 25, poz. 224) ustala w § 1 obok podwyższonych ogólnych djet także **specjalne** djety dla podróży służbowych zagranicznych o charakterze reprezentacyjnym z zastrzeżeniem, że decyzja, czy dana podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, należy do Ministra Spraw Zagranicznych.

Celem uniknięcia zbędnych wniosków do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w sprawie uznawania podróży służbowych zagranicznych za reprezentacyjne, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych oznajmia, że przez podróże służbowe o charakterze reprezentacyjnym należy rozumieć podróże reprezentacyjne w ścisłem tego słowa znaczeniu, jak np.: wizyty Szefów Państwa i Rządu, reprezentacje oficjalne Rządu Polskiego zagranicą przy uroczystościach narodowych, wizytach oficjalnych i t. p.

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych uprasza o wydanie odpowiednich zarządzeń, aby tylko w wypadkach poprzednio wskazanych były zgłaszane wnioski odpowiednio umotywowane o uznanie **zamierzonej** podróży za reprezentacyjną.

Tak ścisła interpretacja pojęcia podróży reprezentacyjnej jest tembardziej uzasadniona, gdyż wspomnianem na wstępie rozporządzeniem zostały **podwyższone także** ogólne djety zagraniczne do wysokości **zupełnie** wystarczającej nietylko na pokrycie kosztów utrzymania, ale **także** na pewnego rodzaju wydatki reprezentacyjne **przy** podróżach zagranicznych o charakterze ogólnym.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

438.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 lipca 1923 r.

L. D. I. 6978/2/30.

w sprawie tabeli stanowisk.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Dyrekcyj Ceł, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Inspektoratu Ceł w Gdańsku Komisarjatu do Spraw Likwidacji Niemieckiej w Poznaniu.

Ministerstwo Skarbu przesyła do użytku służbowego załącznik Nr. 6 tabeli stanowisk, tytułów i stopni służbowych, przywiązanych do tych stanowisk, ustalonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 631) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniami Rady Ministrów: z dn. 17/XII. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 994), z dn. 3/VI. 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 470), z dn. 17/III. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 189), z dn. 4/VII. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 437) oraz z dn. 27/VI. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 417).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Jan Około-Kułak.*

Załącznik Nr. 6 do rozporządzenia Rady Min. z dn. 26-go czerwca 1924 r. (D. U. R. P. Nr. 64 poz. 631) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniami Rady Ministrów: z dn. 17.XII. 1924 r. (D. U. R. P. Nr. 112 poz. 994), z dn. 3.VI. 1925 r. (D. U R. P. Nr. 67 poz. 470), z dn. 17.III. 1926 r. (D. U. R. P. Nr. 31 poz. 189) z dn. 4.VII. 1929 r. (D. U. R. P. Nr. 55 poz. 437), oraz z dn. 27.VI. 1930 r. (D. U. R. P. Nr. 50 poz. 417).

MINISTERSTWO SKARBU.

Stanowisko poza kategorjami: Minister II st. sł.

I kategorja		II kategorja		III kategorja	
Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane	Stopień służbowy	Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane	Stopień służbowy	Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane	Stopień służbowy
Centrala					
Podsekretarz Stanu Prezes Prok. Generalnej	III	Naczelnik Rachuby Nacz. Centr. Księg. Nacz. Centr. Kasy Państw.	VII—VI	Naczelnik Kancelarji	VIII—VII
Dyrektor Departamentu Dyrektor Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń Prezes Poczt. Kasy Oszcz.	IV—III	Asesor Księgowy Skarbnik Centr. Kasy Państw.	VIII—VII	I tendent Adj. kancelaryjny	IX—VIII
				Rejestrator	X—IX
Dyrektor Polskiego Mon.Tyt. Dyrektor Państw. Mon. Spir. Wiceprezes Prok. Gener. Prezes Oddz. Prok. General.	IV	Skarbnik Kontroler	IX—VIII	Rachmistrz	XII—XI—X
Starszy radca Prok. Gener. Wiceprezes Poczt. Kasy Oszczędn.	V—IV	Sekretarz	X—IX	Kancelista	XII—XI
		Asystent rachunkowy	X		
Zastępca Dyrektora Polskiego Monop. Tyton. Zastępca Dyrektora Państw. Mon. Spirytus. Komisarz do spraw likwidacji niemieckiej w Poznaniu Naczelnik Wydziału Naczelnik Komitetu Technicznego Generalny Inspektor fabryk tytoniowych	VI—V IV				
Delegat Prok. Generalnej	V				
Dyrektor Loterji Państw. Inspektor Ministerjalny Radca Ministerjalny Radca Prok. Generalnej	VI—V				
Referendarz Referendarz Prok. Gener.	VIII—VII				

MINISTERSTWO SKARBU.

Władze, urzędy i instytucje podległe					
I kategorja		II kategorja		III kategorja	
Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane	Stopień służbowy	Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane	Stopień służbowy	Stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane	Stopień służbowy
Prezes Izby Skarbowej Naczelnik Wydziału Skarbowego w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim	IV	Dyrektor fabr. tytoniu Inspektor fabr. tytoniu Naczelnik Wydziału kontroli celnej	VII—VI	Naczelnik kancelarji Zarządca państw. magazynu wyrobów tytoniowych	IX—VIII
Prezes Dyrekcji Ceł Naczelny Inspektor Ceł	V—IV	Asesor Księgowy Inspektor kontroli skarbowej Inspektor celny Inspektor uprawy tyt. Naczelnik Urzędu wykupu tytoniu Kontroler fabryki tytoniu Mierniczy Naczelnik Kasy Skarbowej	VIII—VII	Adjunkt katastralny Adjunkt kancelaryjny Adjunkt celny Starszy sekwestrator podatkowy	X—IX
Radca Finansowy przy Ambasadzie względnie Poselstwie Rzeczypospolitej Polskiej	VI—V—IV			Rysownik katastralny Rejestrator	XI—X
Naczelnik Wydziału	VI—V				
Radca skarbowy Radca miernictwa	VI	Skarbnik Kontroler	IX—VIII	Rachmistrz Sekwestrator podatkowy Poborca celny Magazynier tytoniowy	XII—XI—X
Rewizor akcyzowy Rewizor celny Inspektor skarbowy	VII—VI	Sekretarz Komisarz kontroli skarbowej Rewident celny Asystent mierniczy	X—IX	Kancelista	XII—XI
Referendarz Referendarz miernictwa	VIII—VII	Asystent rachunkowy	X	Rewident kontroli skarbowej	XI—X—IX

Wiadomości nieurzędowe.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że wiadomość podana przez agencję „AKA" w dniu 2 b. m. p. t. „Komercjalizacja Loterji Państwowej" nie pochodzi z Ministerstwa Skarbu i nie odpowiada prawdzie.

(Monitor Polski Nr. 182 z dnia 8 sierpnia 1930 roku).

W związku z ukazaniem się w Dzienniku Ustaw Rz. P. z dnia 29 lipca r. b. rozporządzenia Ministra Skarbu o emisji serji III premjowej pożyczki dolarowej, z której miljon obligacyj przeznaczony jest na skonwertowanie serji II 5% premjowej pożyczki dolarowej z r. 1926 (t. zw. „Dolarówki"), zaś pozostałe 1/2 miljona obligacyj do rozsprzedaży, — Ministerstwo Skarbu komunikuje, że przed wypuszczeniem serji III premjowej pożyczki dolarowej, co nastąpi dopiero w dniu 1 lutego 1931 r. i przed upływem terminów wymiany oraz rozsprzedaży obligacyj tej pożyczki — żadna inna nowa pożyczka premjowa wypuszczona nie będzie, a przeto wszelkie pogłoski i wzmianki prasowe o rzekomo zamierzonem wypuszczeniu w bliskim czasie drugiej serji premjowej pożyczki budowlanej uważać należy za bezpodstawne.

Znaczna ilość podań w sprawach zaopatrzenia pieniężnego inwalidów i osób po nich pozostałych kierowana jest do niewłaściwych władz i urzędów, co powoduje zwłokę w załatwianiu spraw i naraża urzędy na zbyteczną korespondencję. Ażeby ułatwić zainteresowanym właściwe składanie podań i umożliwić urzędom sprawne ich załatwianie, Ministerstwo Skarbu komunikuje, że na zasadzie rozporządzenia Ministrów: Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wojskowych i Skarbu z dnia 15 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 425) do władz skarbowych należy wnosić:

1) podania w sprawie przyznawania i wymiaru zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych— po uprzedniem dokonaniu rejestracji i wydaniu ostatecznego orzeczenia przez Komisje Wojskowo-Lekarskie, względnie przez inwalidzkie Komisje Odwoławcze, wyznaczone przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej,

2) podania, dotyczące zaopatrzenia pieniężnego sób, pozostałych po inwalidach wojennych i po poległych zmarłych lub zaginionych w związku ze służbą wojskową.

Podania te bez względu na to, czy zawierają prośbę o przyznanie i wymiar renty, czy też zażalenia przeciw orzeczeniu, wydanemu w I-ej instancji, kierować należy, stosownie do miejsca zamieszkania, do następujących władz skarbowych:

Osoby zamieszkałe: 1) w Warszawie oraz województwach: warszawskiem, łódzkiem, kieleckiem, lubelskiem, białostockiem, wileńskiem, nowogródzkiem, poleskiem i wołyńskiem — do Izby Skarbowej Grodzkiej, Wydział VI w Warszawie; 2) w woj. poznańskiem i pomorskiem — do Izby Skarbowej, Wydział VI w Poznaniu, 3) w woj. śląskiem — do Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Oddział Emerytur i Rent w Katowicach; 4) w woj. krakowskiem, lwowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem — do Izby Skarbowej, Wydział VI w Krakowie; 5) dla osób, zamieszkałych poza granicami Państwa właściwą władzą skarbową jest Izba Skarbowa Grodzka, Wydział VI w Warszawie.

Przestrzeganie tego trybu wnoszenia podań przyczyni się do przyśpieszenia ostatecznego załatwienia spraw.

(Monitor Polski Nr. 180 z dnia 6 sierpnia 1930 roku).
